U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy senátu JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Jablonci nad Nisou,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 12 C 148/2008, o zaplacení 1964 Kč a smluvní pokuty z této částky: žalobkyně **UPC Česká republika, a. s.,** se sídlem v Praze 4, Závišova 5, IČ 00562262, a žalované **Z. K.,**

t a k t o :

P ř í s l u š n ý vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 12 C 148/2008, o zaplacení 1964 Kč a smluvní pokuty ve výši 0,1 % z této částky denně od 6. 4. 2007 do zaplacení, **j e správní orgán.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 29. 12. 2010 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Okresním soudem v Jablonci nad Nisou ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 12 C 148/2008.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Společnost UPC Česká republika, a. s. (dále jen „UPC“) v žalobě uvedla, že „dne 15. 10. 2005 uzavřela s žalovanou smlouvu č. 1207783-5 o poskytování veřejné telekomunikační služby“; že „nedílnou součástí smlouvy jsou Všeobecné podmínky pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti UPC Česká republika (dále jen „Všeobecné podmínky“) . Dále uvedla, že „žalovaná jí nevrátila půjčené zařízení řádně a včas“ a že „nárokuje smluvní pokutu ve výši 2100 Kč“ dle článku 3 Všeobecných podmínek; že „dle článku 6 Všeobecných podmínek je pro případ prodlení s platbami uživatele poskytovatel oprávněn účtovat jednorázovou smluvní pokutu ve výši 0,1% z dlužné částky za každý i započatý den prodlení ode dne 6. 4. 2007 (den vystavení předžalobní upomínky)“; že „na základě porušení povinností žalované vyplývajících ze smlouvy došlo k ukončení platnosti a účinnosti smlouvy ze dne 20. 2. 2006“; že „žalovaná byla vyzvána předžalobní upomínkou ze dne 6. 4. 2007 k úhradě dlužných částek“; že „tuto povinnost žalovaná nesplnila a ničeho neuhradila“ a že „smluvní pokuty dle článku 3 a dle článku 6 Všeobecných podmínek se vztahují na odlišné porušení smluvních

povinností a že jde o zcela samostatné smluvní pokuty a je možno je obě uplatňovat v žalobním petitu“; navrhla však, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit jí „částku ve výši 1964 Kč spolu se smluvní pokutou ve výši 0,1% z této částky za každý den prodlení za období od 6. 4. 2007 do zaplacení“.

Okresní soud v Jablonci nad Nisou – aniž by žalobkyni vyzval k odstranění vad nesrozumitelné žaloby - usnesením ze dne 8. 6. 2010, čj. 12 C 148/2008 - 25, řízení o „zaplacení 1964 Kč a smluvní pokuty ve výši 0,1 % z této částky denně od 6. 4. 2007 do zaplacení“ zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.). V odůvodnění uvedl, že „žalobkyně se žalobou domáhala na žalované zaplacení částky 1964 Kč a smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně od 6. 4. 2007 do zaplacení, a to z titulu smlouvy o dodávce služeb, televizních programů – služby Rodina, Plus“; že „v projednávané věci jde o spor ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací uzavřené mezi osobou vykonávající komunikační činnost a uživatelem“ a že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích rozhoduje tyto spory Český telekomunikační úřad; že „samotná problematika dodávky služeb elektronických komunikací jako takových a úplaty za ně, včetně smluvních pokut od nich odvozených, je svěřena výlučně Českému telekomunikačnímu úřadu“, přičemž odkázal na rozhodnutí zvláštního senátu pod sp. zn. Konf 6/2005 a Konf 27/2008. Usnesení nabylo právní moci dne 21. 11. 2009.

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí kompetenčního sporu. Vycházel přitom z toho, že žalobkyně se v žalobě domáhala zaplacení smluvní pokuty za nevrácení zapůjčeného zařízení, nikoliv z toho, o čem skutečně rozhodl Okresní soud v Jablonci nad Nisou. Namítá, že „žalobkyně specifikovala svou pohledávku jako smluvní pokutu v celkové výši 2100 Kč, ovšem požadovala částku 1964 Kč se smluvní pokutou 0,1 % z této částky za každý den prodlení od 6. 4. 2007 do zaplacení“ a odmítá „svou kompetenci k rozhodnutí tohoto sporu, jehož předmětem je povinnost žalované uhradit jednak smluvní pokutu za nevrácení zapůjčeného zařízení a jednak smluvní pokutu za prodlení s platbami“; že v souzeném případě „se nejedná o cenu za službu elektronických komunikací ve smyslu zákona o elektronických komunikacích“, když jde „o soukromoprávní vztah ze smlouvy o výpůjčce“ a odkazuje na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 7. 2009, sp. zn. Konf 50/2009 a usnesení ze dne 27. 10. 2009, sp. zn. Konf 100/2009.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; podle § 129 odst. 1 zákona pak Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podle § 64 odst. 1 téhož zákona je účastník, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Smluvní pokuta je typickým soukromoprávním institutem; jde o způsob zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění (smluvní) povinnosti (§ 544 odst. 1 občanského zákoníku). Při posuzování pravomoci k rozhodování sporů na úseku elektronických komunikací, jejichž předmětem je právě nárok na smluvní pokutu, je však nutné především vycházet z charakteru povinnosti, která byla porušena. Vztah mezi porušenou povinností a nárokem na smluvní pokutu je totiž vztahem příčiny a následku, které nelze posuzovat odděleně; existence porušení povinnosti je přitom určující pro existenci nároku na smluvní pokutu, nikoliv obráceně. O smluvní pokutě tedy bude rozhodovat ten orgán, který je podle zákona příslušný k rozhodování sporů o porušení povinnosti, za něž je smluvní pokuta vymáhána.

Předmětem tohoto řízení je zaplacení částky 1964 Kč za dodané služby podle smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací a smluvní pokuta z této dlužné částky ve výši 0,1 % za každý i započatý den prodlení podle článku 6.10 Všeobecných podmínek. Předmětem řízení v této věci – tak, jak byl vymezen Okresním soudem v Jablonci nad Nisou – tedy není smluvní pokuta za porušení povinnosti vrátit vypůjčený satelitní komplet, jak se mylně domnívá navrhovatel.

Protože ve smlouvě mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem byla dohodnuta smluvní pokuta pro případ, že účastník neuhradí cenu za poskytnutou službu, je k rozhodování o smluvní pokutě příslušný navrhovatel, jak ve svém usnesení uvedl okresní soud, neboť neuhrazení ceny za poskytnutou službu je porušením povinnosti podle zákona o elektronických komunikacích a nárok na smluvní pokutu je na toto porušení přímo navázán. Kdyby v takovém případě rozhodoval o smluvní pokutě soud, musel by nejprve posoudit, zda došlo k porušení povinnosti uhradit cenu za poskytnutou službu, což by však znamenalo nepřípustnou ingerenci do pravomoci navrhovatele, která je mu svěřena v citovaném § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Z uvedených důvodů zvláštní senát vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc správního orgánu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. srpna 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu